

Influent contra les influències, a pesar de tot

Els poders de Guardiola

A pesar de les denúncies publicades per aquest setmanari en el número 300, i del ressò que aquestes van tenir en tota la premsa valenciana, Felipe Guardiola ha estat nomenat president de la Comissió d'Investigació d'Influències per desig personal de l'Honorable Joan Lerma.

Felipe Guardiola, president socialista, ha servit a la meitat de la CEOE valenciana.

L univers d'influències del despatx de **Felipe Guardiola** i d'"Asesoramiento Profesional, SA", APSA, seria molt poc sense la presència professional d'**Enrique Linde**, administrador solidari d'APSA i *alma mater* del prestigiós bufet de Vidal, 1, a València.

Doctor en dret, la carrera laboral d'Enrique Linde ha anat lligada estretament a **Francisco Fernández Ordoñez**. Ex-president de LAING, SA i de l'INI, ex-ministre de Justícia i d'Hisenda, l'actual titular d'Afers Estrangers el va tenir durant anys al seu costat. Primer al Ministeri de Justícia, on Linde va ser secretari general tècnic, mentre n'era subsecretari **Arturo Romaní Viescas**, que més tard substituïria. Després, al Banco Exterior de España, on ocuparia la secretaria general del consell d'ad-

ministració, i on seria conseller de la seua filial, Banco de Alicante, sempre sota la presidència d'Ordoñez. Arturo Romaní, el seu ex-company i íntim amic de Justícia, també va ser subsecretari d'Hisenda amb Francisco Fernández. Ex-director general del Patrimoni de l'Estat, Viescas és avui la mà dreta de **Mario Conde**, com a conseller d'Antibióticos, SA, de l'Instituto de Biología y Sueroterapia, YBYS, SA i del Banco Español de Crédito.

Actual president del consell d'administració de l'Ens Públic Radiotelevisió Valenciana, on representa el PSPV-PSOE, Linde va ser membre del grup del PSP de Castelló, a l'igual que Guardiola i l'ex-alcalde **Antoni Tirado**, des d'on es va presentar com a número un al Congrés de Madrid a les primeres legislatives. Gran

amic del desaparegut **Enrique Tierno Galván**, format sota l'influx de l'ex-ministre franquista **Fernando Herrero Tejedor**, el pare polític d'**Adolfo Suárez**. Linde Paniagua va ser un dels principals responsables de la gran agressió ecològica al paratge natural del Clot de Galvany, a Elx, Baix Vinalopó, com a conseller del Banco de Alicante. A través de la societat Valladolid-Dos i la seua filial Gran Alcant-Clapisa, el banc aleshores dirigit per Ordoñez i Linde va aconseguir la requalificació de més d'un milió de m² de sòl rústic per a un monstruós projecte immobiliari en una zona humida. Posteriorment, també serien els responsables de l'edificació salvatge del Cap de Santa Pola, lloc on, curiosament, estíueja de fa anys el tres vegades ministre Paco Ordoñez.

Enrique Linde va prendre possessió com a assessor personal del president **Joan Lerma** el 3 d'octubre de 1986 i deixà de ser-ho el 3 de febrer de 1988. Tot aquest temps va estar dedicat completament als negocis d'ell i el seu soci Felipe Guardiola en APSA. Linde, que vingué especialment des de Madrid per posar-se al costat del president i que mai va ocupar despatx oficial, a pesar de ser funcionari de màxima categoria laboral dins de l'escala administrativa autonòmica —amb el nivell 30 del grup A—, cobrava una importantíssima remuneració especial, exactament 606.164 pessetes, sou que després encara pujaria, per una dedicació exclusiva que mai va mantenir. Linde, per acords adoptats a la Junta Universal d'Accionistes d'APSA, celebrada el 6 de febrer de 1987, i sent secretari d'aquella assemblea, va ser nomenat administrador de la societat que s'havia creat el 30 de gener de 1986. Segons fonts de la Presidència de la Generalitat, "va ser agent de la màxima confiança de Joan Lerma, a la cúspide de la piràmide de tots els assessors". En aquell moment APSA tenia el seu bufet d'influències al carrer de Colom, 35, de València. Linde preparava, a més, oposicions a l'administració pública i, entre altres assessoraments empresarials, dictàmens per a la Fira Mostrari Internacional, de la patronal valenciana.

Sent assessor de Joan Lerma, que co-neixia perfectament la doble vida públicoprivada del seu conseller personal, va tancar el tema de l'adjudicació de l'obra per a l'edifici dels estudis de la TVV a Burjassot, l'Horta, al gener de 1987. La construcció va ser adjudicada a la suma temporal de les empreses Dragados y Construcciones, Cubiertas y MZOV i TVV, Dycteva. Segon fonts del PSPV, Linde va facilitar que Dragados guanyara l'obra. L'oferta va ser, finalment, la més cara, el doble del que s'havia previst.

LES AMISTATS FABULOSES

Consultores Asociados, SA i Promociones Empresariales, SA són alguns dels noms amb què APSA es va presentar als seus clients. Una cartera que compta amb un bon grapat de magnats del món empresarial valencià i madrileny —vegeu gràfic—. Segon fonts del PSPV, els seus guanys nets de facturació anual superaven ja fa un any els cent milions llargs de pessetes. Dinners a sumar als sous de parlamentari, president i portaveu del grup socialista de les Corts, en el cas de Guardiola, i al considerable salari de president de la RTVV, per part d'Enrique Linde. APSA ha treballat

bàsicament en projectes urbanístics i, segons un ex-client, "molt sovint van cobrar per poders, ja que d'algunes intervencions no podien fer minuts. El negoci és molt bó —assegura—, perquè APSA obté molts diners per aconseguir determinats projectes, encara que després aquests fracassen".

Quan Joan Lerma va decidir nomenar president del grup autonòmic socialista Felipe Guardiola, li va consentir l'única objecció que aquest li va posar: continuar al capdavant del seu influent despatx. Dins de l'executiva del PSPV, molts dirigents s'havien oposat que Guardiola no es dedicara exclusivament a les activitats institucionals del partit. Bons aliats professionals del despatx d'APSA han estat els doctors en dret **Manuel Broseta Pont** i **Antoni Sotillo Martí**. El primer, ex-senador UCD per València i ex-secretari d'Estat per a les Comunitats Autònomes, és vocal del Consell d'Estat gràcies al PSOE. El segon advocat, vice-president de la Caixa d'Estalvis de València, va ser diputat a Madrid pel PSPV-PSOE i va substituir Linde-Guardiola en la querella d'Hidrola contra l'Ajuntament de València. Darrere de cada influent intervenció de l'ex-passant de llettrat a Castelló, Felipe Guardiola, i d'APSA, hi ha un suprenom de l'empresariat del País Valencià, i homes de **Lluís Suñer**, **Emilio Serratos**, **Antoni Ferrer**, **Vicent Iborra**, **Ernest Martínez-Colomer** o **Silvino Navarro** s'han donat cita a Vidal, 1.

Guardiola va intentar requalificacions del PGOU de València a la COPUT a favor dels ascendents empresaris **Vicent Flames** i **Jaume Olleros** a l'immens i caríssim solar que aquests posseïxen entre els cèntrics carrers de Sant Vicent, Guillem de Castro i Cervantes, intentant una alçada i volum superior al permès pel Pla de la ciutat. Flames i Olleros són amos del terreny —3000 m2 de planta—, a través de la seua immobiliària, Mardoz. Guardiola podia haver-se embutxacat una bona quantitat de diners pels serveis prestats. Mardoz hi edifica una macroconstrucció amb quatre plantes de *parking*, 4.500 m2 de galeries comercials i 12.000 m2 d'obres. Segons el mateix Flames, "es tracta d'un negoci d'uns 5000 milions de pessetes". Olleros —ex-Artur Andersen, Banco Urquijo i Tycesa, l'empresa de l'actual president del PP-València, **Pere Agramunt**—, i Flames controlen destacades societats valencianes com Cárnicas Roig, on són socis majoritaris, Mercadona, Pecsca —editora del diari *Mediterráneo*—, Cristal Cerámica i d'altres a través de la seua empresa, Capital & Venture, i de la Corporación Financiera del Mediterráneo. Intervenen, a més,

en l'administració de la cartera de valors d'un gran nombre de caixes d'estalvis de tot l'estat.

EL CAS RIBA-ROJA

Tal com va assenyalar aquest setmanari, Felipe Guardiola va dur els tràmits davant l'Ajuntament de Riba-roja de Túria per aconseguir la construcció d'un cementeri privat per a Neprivasa-Pacsa. A pesar que a Madrid una font de Pacsa va negar conèixer Guardiola i va remetre a l'advocat **Javier Botella** com a representant legal de l'empresa a València, el mateix Guardiola va confessar públicament a la premsa ser el jurista de Neprivasa. Peninsular de Asfaltos y Construcciones, SA, Pacsa, propietat dels germans **Bardavio Olliden**, controla Neprivasa amb el capital d'aquests que, igualment, dominen el consell d'administració.

Amb Neprivasa, Felipe Guardiola va treballar de nou per a notables de l'empresariat valencià. Constituïda el 24 d'abril de 1984 amb un capital social de 300.000 ptes., els seus socis inicials van ser l'arquitecte **Jorge Milla Moya**, l'advocat **Joaquim Navarro Lázaro**, —ex-Promobanc i advocat de Valenciana de Cementos, la societat presidida per **Emili Serratos**—, un altre home de Serratos, **Vicent Mira Lázaro**, conseller-delegat de Gres de Valls, SA, i també persona de confiança de **Lluís Suñer**; així mateix, **Josep Ortega Blanco**, secretari de Hierros del Túria, SA, i també ex-Promobanc, i els madrilenys **Antonio de la Peña de Sabates**, arquitecte, i **Rafael Ruiz de Cueto**, advocat. Els homes de Serratos i Suñer dominaven aleshores Neprivasa, i el president n'era **Jorge Milla**. Participaven a través d'una societat creada a l'efecte, J.3-V. Asociados, SA.

El 10 d'abril de 1987 el capital es va ampliar a cent milions, el domicili va canviar de Comedies, 8, al carrer de Somí, 7 —molt a prop del domicili familiar d'Enrique Linde—, i nous consellers entraven a formar-ne part: l'empresari madrileny **Manuel Macias Justo** i l'industrial barceloní **Jaume Capdevila Novell**. Un any després, el 28 d'abril de 1988, els germans Bardavio entraven com a nous consellers, desplaçaven els socis primitius i ocupaven la cimera del consell, amb **Consuelo Martínez**, **Mariano López Docal** —Gesa i Inmolevante, SA— i **Alberto Lucas Romaní**, conseller-secretari. El domicili es traslladava a Terol, 15, València.

Eduardo Ortega de los Reyes, madrileny i enginyer naval, un dels primers que va intentar el cementeri privat de Ri-

ba-roja —escrit del 20 de juny de 1983—, el projecte del qual va ser rebutjat pel consistori de la localitat, se sumaria més tard a la prometedora gestió de Neprivasa-Guardiola, i transmetria la titularitat del seu expedient per sis mesos a **Carlos Rubio Carvajal, Enrique Alvarez-Sala Walther i Antonio de la Peña Sabates**, socis de Neprivasa. A hores d'ara, certes irregularitats i un negoci d'especulació ràpida del sòl podien envoltar aquesta història.

Per començar, després de la publicació del nostre informe sobre les gestions a Riba-roja de Felipe Guardiola —15 de març, número 300— i d'una moció al ple municipal formulada pel regidor d'Esquerra Unida, **Ramon Paredes**, del 21 de març—"Sr. Alcalde, ¿perquè s'oculta informació sobre Neprivasa?"—, l'interventor de l'Ajuntament, **Alvaro Aleixandre Ortí**, feia un ràpid assentament, certificant que "al llibre d'intervenció d'ingressos de 1988, apareixen dues quantitats aportades per Neprivasa. Una, de 6 milions de pessetes, "en concepte d'obra benèfica, centre de BUP, i un altra de 1.200.000 ptes., en concepte de donatiu per a l'escola de música municipal". La data d'aquest apunt és el passat 26 de març. Els sis milions de pessetes és la quantitat que Neprivasa hauria d'aportar a canvi de la concessió pel consistori de la llicència d'obres. Aquesta quantitat, segons fonts municipals, podia no haver estat entregada encara. D'altra banda, aquesta xifra seria només la que Neprivasa hauria de donar per la primera fase de les tres que componen el total de la seua obra. Una edificació que, estesa sobre 85.000 m2 de sòl abans no urbanitzable, puja ja a un projecte de més de mil cinc-cents milions de pessetes. Les aportacions *benèfiques* de Neprivasa són, doncs, ridícules i sospitoses.

En segon lloc, **José María Bardavio Oliden**, en carta personal a l'alcalde **Joan Antoni Toledo**, demanava una pròrroga de la llicència municipal d'obres, mentre el valor del sòl continua en alça. Per acabar, l'Ajuntament de Riba-roja, amb un important deute municipal, va requalificar quasi dos milions de m2 de sòl rústic no urbanitzable a industrial, a unes 600 ptes. el metre quadrat, deu vegades menys del seu valor real. La ruïnosa operació afavoreix Promociones Claverol, SA, Regadios y Energia de València, SA (Reva) i la societat Peñasol, SA, entre altres. Claverol va ser representada per **Miguel Rifa Soler**, conseller d'Hoteles de Almeria, SA i de la societat barcelonesa Solger's.

Ismael L.Belda